

UNIwersYTET WARMIŃSKO – MAZURSKI W OLSZTYNIE
WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

Olsztyn, dnia 2 grudnia 2023 roku

Dr hab. Michał Krzykowski, prof. ucz.
Katedra Prawa Gospodarczego i Prawa Handlowego
Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytet Warmińsko – Mazurski w Olsztynie

RECENZJA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ
autorstwa Pana mgr. Jakuba Plebańskiego

pt.: Publicznoprawne aspekty sprzedaży energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych

Promotor: prof. dr hab. Andrzej Powałowski

Promotor pomocniczy: dr Magdalena Jaś – Nowopolska

W wykonaniu uchwały Nr 95 Rady Dyscypliny Nauki Prawne Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 30 września 2024 roku powołującej mnie na recenzenta w przewodzie doktorskim Pana mgr. Jakuba Plebańskiego, **przedstawiam recenzję rozprawy doktorskiej pt.: *Publicznoprawne aspekty sprzedaży energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych*, 2024 r., s. 488, zawierająca pozytywną ocenę oraz wniosek o podjęcie dalszych czynności w przewodzie doktorskim, w tym dopuszczenie Pana mgr. Jakuba Plebańskiego do publicznej obrony.**

W uzasadnieniu powyższej oceny poniżej przedstawiam argumenty, spostrzeżenia i uwagi obejmujące:

- 1) wybór problemu badawczego i sformułowanie tematu dysertacji,
- 2) konstrukcję pracy i użyte metody badawcze,
- 3) ocenę formalną pracy,
- 4) ocenę merytoryczną pracy,
- 5) konkluzję.

UNIWERSYTET WARMIŃSKO – MAZURSKI W OLSZTYNIE
WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

1. Wybór problemu badawczego i sformułowanie tematu dysertacji

Wybór przedmiotu badań Pana mgr. Jakuba Plebańskiego oceniam pozytywnie, zarówno z perspektywy teoretycznoprawnej, jak i praktycznej. Chociaż badania nad szeroko rozumianymi, prawnymi aspektami odnawialnych źródeł energii były już podejmowane w literaturze przedmiotu (np. M. Przybylska, Prawny charakter aukcji na sprzedaż energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, Warszawa 2019, M. Porzeżyńska, Pomoc państwa na produkcję energii ze źródeł odnawialnych w prawie Unii Europejskiej, Warszawa 2020; M. Dończyk i in. Odnawialne źródła energii. Poradnik dla inwestorów oraz wytwórców energii, Warszawa 2022; K. Olczak, Problematyka prawna instrumentów finansowych na rynku odnawialnych źródeł energii, Warszawa 2024)¹, to Autor osadził je w oryginalnym kontekście. Wyraźnie przy tym podkreślił specyfikę stosunku gospodarczego polegającego zbyciu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, popierając sformułowane tezy pogłębioną analizą doktryny i najnowszego orzecznictwa.

Jako główny problem badawczy rozprawy wskazano „*Występowanie różnic w zakresie stosowanych przez organy władzy instrumentów publicznoprawnego oddziaływania na sprzedaż energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, względem sprzedaży energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł nieodnawialnych...*” (s. 11). Został on poprawnie sformułowany, przy czym jego istotę należy rozpatrywać przez pryzmat określonego w rozprawie celu oraz tez badawczych pracy. W ramach pierwszej kategorii Autor przewiduje „*zbadać środki, za pomocą których organy państwa interweniują w sprzedaż energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych poprzez ich identyfikację i usystematyzowanie, wskazanie przyczyn ich wprowadzenia do systemu prawnego, a także dokonanie oceny ich zastosowania*” (s. 11). W ocenie recenzenta, przyjęty w ten sposób cel jest właściwy i w pełni odpowiada stawianym w dalszej części rozprawy tezom badawczym. W świetle pierwszej z nich „*możliwe jest wskazanie charakterystycznych środków publicznoprawnych, które znajdują zastosowanie jedynie wówczas, gdy przedmiotem sprzedaży jest właśnie energia elektryczna wyprodukowana*

¹ Ponadto problematyka prawnych np. mechanizmów wsparcia wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych była przedmiotem licznych artykułów naukowych.

UNIWERSYTET WARMIŃSKO – MAZURSKI W OLSZTYNIE
WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

w instalacji odnawialnego źródła energii” (s. 11). Zgodnie z drugą natomiast „*badane odmienności i odrębności oddziaływania na sprzedaż energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wynikają przede wszystkim ze znaczenia energetyki odnawialnej w perspektywie realizacji celów polityki energetycznej, uwzględniającej ambitne założenia rozwoju odnawialnych źródeł energii, stawiane przez Unię Europejską*” (s. 12).

Za trafne należy także uznać uzasadnienie wyboru tematu rozprawy doktorskiej (s.13). W istocie, zgadzam się z Autorem, że istnieje swoisty konflikt zachodzący pomiędzy instrumentami nastawionymi jednoznacznie na promowanie rozwoju energetyki odnawialnej, a równoczesnym obowiązaniem przepisów bezpośrednio pogarszających warunki dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych². Równocześnie stan ten spotęgowany jest dynamicznie rozwijającą się legislacją w obszarze całego prawa energetycznego, co nie sprzyja stabilności inwestycyjnej.

Uważam, że Autor bez zarzutu dokonał wyboru problemu badawczego i sformułował temat dysertacji. Poprawnie wskazano i uwypuklono tezy pracy, określono cel oraz problem badawczy. Właściwie określono i uzasadniono również wybór tematu pracy oraz lukę badawczą w podjętym obszarze. Wreszcie, nie sposób pominąć, iż przeprowadzone badania mają walor praktyczny, stanowiąc użyteczne źródło wiedzy m.in. dla podmiotów zaangażowanych w proces sprzedaży energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych.

2. Konstrukcja pracy i użyte metody badawcze

Praca doktorska Pana mgr. Jakuba Plebańskiego pt. *Publicznoprawne aspekty sprzedaży energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych* liczy 488 stron maszynopisu, w tym *Wstęp - 11 stron, Rozdziały od I – V 382 strony, Zakończenie – 19 stron, Wykaz Wykorzystanych Źródeł - 58 stron*. Każdy z rozdziałów został opatrzony *Wprowadzeniem* i *Podsumowaniem*. Ponadto zasadnicza część pracy poprzedzona została *Wykazem Skrótów*.

Wstęp dysertacji został sporządzony w sposób modelowy. Jak już wskazano powyżej poprawnie postawiono problem badawczy, określono cel oraz tezy badawcze pracy.

---

² Tylko tytułem ogólnego przykładu, chyba jednym z najbardziej skrajnych przykładów tego rodzaju sytuacji są regulacje krajowe ograniczające możliwość lokalizacji elektrowni wiatrowych zgodnie z zasadą 10H, zob. art. 4 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, Dz. U. 2016 poz. 961 ze zm.

UNIWERSYTET WARMIŃSKO – MAZURSKI W OLSZTYNIE
WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

Prawidłowo opisano zakres poszczególnych metod badawczych oraz uzasadniono wybór tematu pracy i lukę prawną w tym zakresie.

Rozdział I poświęcono ogólnej charakterystyce prawnych aspektów sprzedaży energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Szczególną uwagę zwrócono na odrębności tego rodzaju umów na tle stosunków zobowiązaniowych obejmujących energię elektryczną ze źródeł konwencjonalnych. Autor właściwie przeprowadził analizę znaczenia kategorii odnawialnych źródeł, uwzględniając status prawny energii ze źródeł odnawialnych na tle publiczno i prywatnoprawnym oraz prawa Unii Europejskiej. Słusznie przy tym konstatuje, że optyka publicznoprawna, w postaci specyficznego typu interwencjonizmu państwowego pozwala dojrzeć w energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych autonomiczny przedmiot unormowań i obrotu gospodarczego. Jest to przede wszystkim związane z postrzeganiem energii elektrycznej jako rodzaju dobra publicznego kluczowego w kontekście realizacji najważniejszych celów państwa.

Kolejny, II rozdział dysertacji dotyczy przesłanek oraz specyficznych celów interwencji władzy państwowej w sprzedaż energii ze źródeł odnawialnych, z uwzględnieniem aksjologii prawa gospodarczego publicznego. Rozważania zawarte w tym rozdziale obejmują m.in. analizę dotychczasowego dorobku orzeczniczego obejmującego dopuszczalność wpływu organów państwa na sektor energetyczny na gruncie art. 22 Konstytucji RP oraz celowość ingerencji władzy publicznej w odniesieniu do polityki energetycznej państwa i ustawy prawo energetyczne. Autor trafnie identyfikuje wartości, którymi uzasadnia się istnienie „ważnego interesu publicznego” w zakresie interwencji prawnej w sferę energetyki odnawialnej. Są to m.in. ochrona środowiska, zasada zrównoważonego rozwoju czy bezpieczeństwo energetyczne. W ocenie recenzenta cenne byłoby również rozważenie, czy swoistą wartością o charakterze uzupełniającym powyższe zestawienie nie będzie także prawo odbiorcy do zakupu energii elektrycznej po rozsądnej cenie³. Ostatecznie przecież, kwestia ta ma fundamentalne znaczenie z perspektywy rozwoju i konkurencyjności gospodarki⁴. Równocześnie nie sposób nie zgodzić się z autorem, że wartością podstawową stanowiącą

³ Choć można próbować wywodzić tę wartość z bezpieczeństwa energetycznego.

⁴ Przy czym do tzw. prawa do energii Autor odnosi się na stronach 46 i 47 dysertacji.

UNIWERSYTET WARMIŃSKO – MAZURSKI W OLSZTYNIE
WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

punkt wyjścia dla dookreślenia celów interwencji państwa jest zasada dobra wspólnego. Celne jest przy tym stwierdzenie, że pomimo dokonania wyraźnego rozróżnienia pomiędzy kategoriami przesłanek i celów interwencji państwowej w sprzedaż energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, należy zauważyć, że desygnaty obu tych kategorii wzajemnie się przenikają i często mają wymiar podwójny. Stan ten - jak stwierdza sam Autor - jest następstwem przede wszystkim bliskiej relacji interesu publicznego oraz dobra wspólnego będącego głównym celem władczego oddziaływania państwa. Wreszcie Autor zwraca uwagę na brak systemowych gwarancji zapewniających koherentność dokumentów stanowiących o krajowej polityce gospodarczej w obszarze energetyki odnawialnej („Polityki energetycznej Polski do 2040 r.”) z dynamicznymi zmianami, które zachodzą na poziomie unijnym. Istniejąca luka prawna niewątpliwie utrudnia konsekwentną realizację polityki gospodarczej państwa, zwłaszcza w sferze rozwoju energetyki odnawialnej.

W rozdziale III Doktorant analizuje publicznoprawne oddziaływanie na sferę umów sprzedaży energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. W założeniu, celem rozdziału jest wykazanie, że stopień ingerencji państwa w sferę umów sprzedaży energii (elektrycznej), zwłaszcza ze źródeł odnawialnych jest wyższy, niż w przypadku innych „typów umowy sprzedaży” (s. 17). To ostatnie sformułowanie wydaje się jednak niefortunnie użyte, gdyż z kontekstu wynika, że Autor zamierzał badać, nie tyle jakiś konkretny typ/rodzaj umowy sprzedaży (np. umowę zawartą na odległość czy poza lokalem przedsiębiorcy), co umowę/y sprzedaży obejmującą/e inny niż energia elektryczna przedmiot. Zgadzam się natomiast z Autorem, iż umowa sprzedaży energii nie może być *explicite* utożsamiana z umową sprzedaży, o której mowa w kodeksie cywilnym. Wynika to przede wszystkim z faktu, iż to przepisy prawa energetycznego determinują status prawny umowy sprzedaży energii. Jest to, jak słusznie ujął Autor przejawem z publicyzacji prawa prywatnego. Podzielam również wątpliwości Doktoranta w kwestii obowiązkowych składników umowy sprzedaży energii ze źródeł odnawialnych. O ile jeszcze określenie minimalnego katalogu postanowień w „klasycznej umowie sprzedaży energii” znajduje swoje uzasadnienie m.in. w potrzebie ochrony odbiorców końcowych (zwłaszcza gospodarstw domowych), przed asymetrycznym

UNIWERSYTET WARMIŃSKO – MAZURSKI W OLSZTYNIE
WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

kształtowaniem jej treści przez sprzedawcę energii⁵, o tyle niezbędność zastosowania przedmiotowego instrumentu prawnego w stosunkach cywilnoprawnych, umowach sprzedaży energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych (których stronami pozostają przede wszystkim profesjonalni uczestnicy rynku energetycznego) pozostaje dyskusyjna.

Rozdział IV skupia się na prawnych aspektach ograniczenia działalności gospodarczej w związku ze sprzedażą energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, poprzez zastosowanie instrumentów o charakterze nadzorczym i kontrolnym. W oparciu o kryterium podmiotowe Autor dokonał oceny komplementarności kompetencji organów oraz innych jednostek wykonujących publiczne uprawnienia nadzorcze i kontrolne uwzględniając ich wpływ na działalność gospodarczą sprzedawców energii ze źródeł odnawialnych. W następstwie przeprowadzonych badań Autor konstatuje, iż nadzór i kontrola w prawie energetycznym stanowią ściśle ze sobą powiązane, choć formalnie odrębne funkcje administracji gospodarczej. Doktorant zwraca przy tym uwagę, że ustawodawca posługuje się tymi terminami w sposób niekonsekwentny, rozpraszając unormowania kontrolne i nadzorcze zarówno pomiędzy aktami normatywnymi, jak wykonywaniem tychże uprawnień przez obszerny krąg podmiotów, w tym jednostki właściwe dla prawa prywatnego (np. Zarządca Rozliczeń S.A.). W konsekwencji *de lege ferenda* Autor postuluje rekonstrukcję przepisów w tym obszarze w sposób uwzględniający w większym stopniu zasadę pewności oraz jednoznaczności stanowionego prawa.

Ostatni V rozdział obejmuje analizę prorozwojowych, prawnych instrumentów państwa ukierunkowanych na wzrost udziału energii ze źródeł odnawialnych w bilansie energetycznym Polski. Ta część pracy stanowi swoiste zamknięcie rozważań Doktoranta, z perspektywy postawionego problemu badawczego i sformułowanych tez. Zastosowanie mechanizmów wspierających bowiem pozwala w sposób najbardziej wyraźny odróżnić zakres publicznoprawnej interwencji w sprzedaż energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych od ingerencji w sprzedaż energii niewytworzonej w źródłach kwalifikowanych jako odnawialne. Generalnie zgadzam się z Autorem, iż system aukcyjny wsparcia energii ze źródeł

---

⁵ Choć i w tym wypadku można dyskutować na ile ingerencja ta jest nadal konieczna, skoro segment ten jest zasadniczo poddany konkurencji (z wyłączeniem *de facto* rynku ciepłowniczego).

UNIWERSYTET WARMIŃSKO – MAZURSKI W OLSZTYNIE
WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

odnawialnych wymaga aktualizacji. Zmiany powinny być jednak wyważone, tak aby nie stanowiły nadmiernego obciążenia dla budżetu państwa. W tym kontekście, podzielam pogląd, że długotrwałe subsydiowanie energetyki odnawialnej nie jest zjawiskiem leżącym w interesie Skarbu Państwa. Zgodnie z modelem racjonalnego tworzenia prawa, komentowany instrument powinien mieć charakter przejściowy i tylko w takim zakresie w jakim jest to niezbędne do wyeliminowania barier w rozwoju energetyki odnawialnej, sprzyjając przy tym osiągnięciu celów dotyczących udziału odnawialnych źródeł energii w bilansie energetycznym, w związku z przyjęciem zobowiązań unijnych.

Pracę wieńczy obszerne *Zakończenie* (19 stron), które wyczerpująco oddaje wnioski końcowe i podsumowanie rozważań zawartych w pracy. Godny pochwały pozostaje fakt, iż stanowi ono nie tylko wyłącznie syntezę *Podsumowań* każdego rozdziału, ale również nowe refleksje Autora i postulaty *de lege ferenda*.

Podstawową metodą badawczą przyjętą w recenzowanej pracy jest metoda dogmatyczno – prawna, oparta na interpretacji prawa za pomocą dyrektyw językowych, systemowych oraz funkcjonalnych. W pracy, obok klasycznej egzegezy aktów normatywnych, dokonano również analizy orzecznictwa i literatury przedmiotu. Jak wyjaśnia Autor „*Użycie tej metody badawczej należy uzasadnić przyjętymi tezami badawczymi, wymagającymi, u podstaw, dokonania wykładni tekstu normatywnego oraz usystematyzowania poglądów doktryny i judykatury w ramach przyjętego obszaru badań*”. Uzupełniająco zastosowano także metodę historycznoprawną i prawnoporównawczą. Pierwszą z nich posłużono się w celu analizy podstawowych pojęć oraz instytucji podejmowanych w ramach przyjętego problemu badawczego, umożliwiając określenie kierunków rozwoju legislacji, związanej z publicznoprawnym oddziaływaniem na sprzedaż energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Drugą z metod uzupełniających wykorzystano natomiast do porównania definicji legalnych odnawialnych źródeł energii stosowanych przez państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Podsumowując stwierdzam, że struktura pracy została skonstruowana w sposób prawidłowy, a wręcz modelowy (w tym kompleksowy) z perspektywy warsztatowej.

Pierwszy rozdział ma charakter wstępny, wyjaśniający podstawowe zagadnienia i kwestie

UNIWERSYTET WARMIŃSKO – MAZURSKI W OLSZTYNIE
WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

terminologiczne, podczas gdy kolejne rozwijają myśl przewodnią pracy i są ukierunkowane na rozwiązanie postawionego problemu badawczego oraz potwierdzenie prawdziwości stawianych tez. Tytuły poszczególnych rozdziałów i podrozdziałów sformułowano precyzyjnie, nie pozostawiając wątpliwości, co do ich zawartości. Autor zachował również równowagę pomiędzy objętością rozdziałów. W mojej ocenie świadczy to o umiejętności zachowania dyscypliny pisarskiej, która jest niezwykle cenna w tego rodzaju opracowaniach. Zastosowane metody badawcze uważam za adekwatne do postawionego problemu badawczego, sformułowanych tez i celu pracy.

3. Ocena formalna pracy

Od strony redakcyjnej praca została starannie przygotowana. Styl pracy oceniam wysoko pomimo, iż zdarzają się drobne potknięcia, np.:

s. 43 – zdanie wymaga poprawy *„Jednocześnie istnieje spór, co do wykładni tego przepisu i możliwości zastosowania wykładni rozszerzającej, obejmującej również inne rodzaje energii, które miałyby zyskiwałyby charakter materialny poprzez wyodrębnienie ich w ramach rzeczy ruchomych”*;

- s. 73 - „mniejszą ilość państw” – w stosunku do rzeczowników policzalnych właściwą formą jest „mniejszą liczbę państw”;

- s. 117 – „oby tych pojęć” – błąd literowy, powinno być „obu tych pojęć”;

- s. 290 – „ciężko nie zgodzić się” – przysłówek „ciężko” powinien być stosowany w sformułowaniach odnoszących się do wysiłku fizycznego, podczas, gdy kontekstu całego zdania wynika, że poprawne będzie sformułowanie „trudno nie zgodzić się”;

- s. 324 – „problematyka sprzedaż” – brak litery „y”;

- s. 392 – jak sądzę, przez pomyłkę⁶ Autor wskazał, że *„system taryf gwarantowanych znajduje zastosowanie jedynie do mikro i małych instalacji OZE, o mocy zainstalowanej nie mniejszej niż 500 kW”*, podczas gdy w istocie chodzi o instalacje o mocy mniejszej niż 500 kW;

---

⁶ Ponieważ w innych częściach pracy Autor poprawnie wskazuje odniesienie do mocy zainstalowanej mikro i małych instalacji OZE.

UNIWERSYTET WARMIŃSKO – MAZURSKI W OLSZTYNIE
WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

- w całej pracy Autor zamiennie posługuje się pojęciami „produkcja” energii elektrycznej oraz „wytwarzanie” energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych – należałoby wyjaśnić tożsamość (ewentualnie jej brak) obu pojęć.

Źródła prawa oraz literatura zostały sporządzone i wykorzystane zgodnie z regułami. Wykaz literatury jest rzetelnie sporządzony oraz obejmuje szerokie i aktualne pozycje krajowe i zagraniczne (360). Tak też należy ocenić przytoczone orzecznictwo oraz wykaz aktów normatywnych.

4. Ocena merytoryczna pracy

Generalna ocena recenzowanej rozprawy doktorskiej jest jednoznacznie pozytywna. Nie mam wątpliwości, że praca Pana mgr. Jakuba Plebańskiego stanowi oryginalny wkład w dyskusję na temat publicznoprawnych instrumentów oddziaływania państwa na sektor energetyczny, ze szczególnym uwzględnieniem sprzedaży energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Autor słusznie wskazuje, odnosząc się do problemu badawczego i podporządkowanych jemu tez, że możliwe jest wskazanie autonomicznych instrumentów prawnych o charakterze publicznoprawnym, ukierunkowanych na sprzedaż energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Najbardziej widocznym przejawem wspomnianej odrębności regulacyjnej energetyki odnawialnej, jest przy tym zastosowanie przez państwo instrumentów wspierających wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych. Równocześnie u podstaw interwencjonizmu państwowego w tym obszarze leży funkcja, jaką odgrywają odnawialne źródła w perspektywie realizacji celów polityki energetycznej państwa, które z kolei motywowane są kierunkami rozwoju odnawialnych źródeł przyjmowanymi na poziomie unijnym.

Oczywiście, podzielam pogląd Autora, że interwencja ta jest uzasadniona określonymi wartościami (m.in. ochroną środowiska, przeciwdziałaniu zmianom klimatycznym, zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego), choć odnoszę również wrażenie, że stopniowo powinniśmy utrwalać przekonanie o potrzebie odejścia od szczególnych mechanizmów dedykowanych sprzedaży energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych⁷. W przeciwnym

---

⁷ Zbliżony pogląd Autor rozprawy prezentuje m.in. w *Zakończeniu* (s. 405).

UNIWERSYTET WARMIŃSKO – MAZURSKI W OLSZTYNIE
WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

wypadku pojawia się nie tylko pytanie o dopuszczalność i proporcjonalność zastosowania danego instrumentu prawnego, ale również o zgodność z konstytucyjną zasadą równości. Wydaje się, że ostatnia z przytoczonych zasad mogłaby zostać nieco szerzej omówiona przez Autora, w kontekście zróżnicowanego traktowania przez władze publiczne sprzedawców energii ze źródeł konwencjonalnych, w stosunku do sprzedawców energii ze źródeł odnawialnych. Refleksja w tym zakresie byłaby przede wszystkim wartościowa z perspektywy przyczyn uzasadniających wprowadzenie rozróżnienia, a w szczególności czy pozostają one tożsame z wartościami, które stanowią podstawę ograniczenia zasady wolności gospodarczej.

W zakresie obszarów badawczych, które wymagałyby pewnej aktualizacji, uważam również, że warto byłoby rozwinąć problematykę związaną z klastrami energii. Stosunkowo niedawno bowiem uchwalono nowelizację ustawy o odnawialnych źródłach energii⁸ wprowadzającą szczególne formy „wsparcia” w odniesieniu do ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez członków klastra energii (art. 184k – 184m u.o.z.e.). Zmiany te są stosunkowo istotne, ponieważ przewidują m.in. zwolnienie członków klastra energii z opłaty OZE czy kogeneracyjnej oraz preferencyjne naliczanie opłaty za świadczenie usługi dystrybucji w zależności od ilości energii elektrycznej pobranej przez członków klastra energii (art. 184k u.o.z.e.). Pomimo, iż w odniesieniu do wspomnianych form „wsparcia” ustawodawca przewidział okres przejściowy (obowiązywanie od 2 lipca 2024 r.)⁹, to na etapie przygotowania pracy do wydania monografii zasadne byłoby uzupełnienie tej kwestii. Podobnie, sugeruję, aby rozszerzyć pracę o analizę przepisów umożliwiających współdzielenie przyłącza (ang. *caple pooling*)¹⁰ przez instalacje odnawialnych źródeł energii – art. 7 ust. 1f u.p.e. Z pewnością, rozważania w zakresie skuteczności przyjętego instrumentu prawnego stanowiłyby wartość dodaną przyszłej monografii.

Wreszcie, przemyślałbym uwzględnienie w badaniach ocenę skuteczności rozwiązań prawnych dotyczących sposobu kształtowania tzw. obszarów rynkowych (ang. *bidding*

---

⁸ Ustawa z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. 2023 poz. 1762.

⁹ Podczas, gdy stan prawny dysertacji Autor określił na 27.06.2024 r.

¹⁰ Dz. U. 2023 poz. 1762.

UNIWERSYTET WARMIŃSKO – MAZURSKI W OLSZTYNIE
WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

zones)¹¹, jako publicznoprawnego (a być może „rynkowego”) instrumentu rozwoju odnawialnych źródeł energii. Kwestia ta jest, o tyle problematyczna, że dotąd wiele państw członkowskich nie wyrażało gotowości do podziału swoich narodowych obszarów rynkowych, czy łączenia ich w jeden obszar rynkowy z obawy np. przed konkurencją energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych przesyłanej z sąsiadujących obszarów rynkowych. Tym niemniej z perspektywy sygnałów cenowych, właściwe wyznaczenie obszaru rynkowego może mieć kluczowe znaczenie z punktu widzenia optymalnej lokalizacji instalacji OZE oraz stanowić swoistą alternatywę/uzupełnienie dla tradycyjnych mechanizmów wsparcia (także po okresie ich obowiązywania). Zdaję sobie równocześnie sprawę, że kwestia ta może wychodzić poza ramy opracowania Doktoranta, dlatego też nie traktuję braku powyższych rozważań jako luki, a jedynie jako głos w dyskusji.

5. Konkluzja

W konkluzji, stanowczo stwierdzam, iż rozprawa Pana mgr. Jakuba Plebańskiego pt.: *Publicznoprawne aspekty sprzedaży energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych spełnia wymogi stawiane pracom doktorskim*, zgodnie z art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1668 z ze zm.). Rozprawa prezentuje, zarówno wiedzę teoretyczną, jak i praktyczną kandydata do stopnia naukowego doktora, a przedmiot rozprawy stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego. Autor wykazał się szeroką znajomością literatury przedmiotu, orzecznictwa oraz umiejętnością analizy normatywnej, w tym właściwego określenia postulatów *de lege ferenda*.

Biorąc pod uwagę powyższe, opowiadam się, nie tylko za dopuszczeniem Pana mgr. Jakuba Plebańskiego do dalszych etapów postępowania awansowego, ale również za wyróżnieniem pracy przez właściwy, w sprawie nadawania stopnia naukowego doktora organ Uczelni.

Nichol Krzykowski

¹¹ Zob. Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiające wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, Dz. Urz. UE z 25.7.2015, L 197/24.